

ÎNCHEIERE

27 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Premier Energy” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Ruslan Costăș,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Premier Energy” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Primăriei comunei Ghidighici cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 08 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 27 noiembrie 2017, Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată (denumirea actuală din 06 decembrie 2019, Întreprinderea cu Capital Străin „Premier Energy” Societate cu Răspundere Limitată), reprezentată de avocatul Ruslan Costăș, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei comunei Ghidighici solicitând încasarea sumei de 16879,89 de lei cu titlu de dobândă de întârziere și încasarea taxei de stat în sumă de 506,40 de lei.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, la 28 ianuarie 2005 între ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL și Primăria comunei Ghidighici, mun. Chișinău a fost încheiat contractul privind furnizarea energiei electrice consumatorului non casnic. Conform clauzelor contractuale, furnizorul s-a obligat să furnizeze energie electrică, iar pârâtul s-a obligat să utilizeze energia electrică conform prevederilor contractuale și să achite prețul în termenii indicați în factură.

Reclamantul a menționat că, consumatorul nu a achitat factura pentru energia electrică consumată fraudulos nr. 7166608012, scadentă la 21 august 2014, în sumă de 90552 de lei, prin ce a încălcat clauzele contractuale.

De asemenea, a precizat că, prin hotărârea din 31 octombrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, menținută prin decizia din 08 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a încasat de la Primăria comunei Ghidighici în beneficiul ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL datoria în mărime de 90552 de lei, dobânda de întârziere în mărime de 31440, 15 lei, pentru perioada de întârziere 22 august

2014 - 06 iulie 2016. La fel, a punctat că pârâtul nu a achitat datoria.

Astfel, odată ce nu a fost achitată datoria în termenul indicat, a fost calculată dobânda de întârziere în sumă de 16879, 89 de lei și pentru perioada 07 iulie 2016 - 10 noiembrie 2017.

În adresa pârâtului au fost expediate reclamații privind neachitarea datoriei, fiindu-i propus să achite datoria sau să întreprindă măsuri pentru soluționarea pe cale prejudiciară a litigiului, însă pârâtul nu a răspuns la reclamații și nu și-a îndeplinit obligația de achitare a datoriei.

La 23 aprilie 2018, în cadrul ședinței de judecată, ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, reprezentată de avocatul Ruslan Costăș, a depus cerere de modificare a cerințelor și a solicitat încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 7196,20 de lei pentru perioada 07 iulie 2016 - 23 aprilie 2018, încasarea taxei de stat de stat în sumă de 270 lei, achitată la depunerea cererii de chemare în judecată, precum și restituirea ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL de la bugetul de stat a taxei de stat achitată suplimentar în mărime de 236,40 de lei.

În motivarea cererii s-a indicat că prin decizia din 04 aprilie 2018 a Curții Supreme de Justiție a fost casată decizia din 08 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 31 octombrie 2016 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău și a fost emisă o hotărâre nouă prin care a fost încasată suma de 30184 de lei cu titlu de datorie, suma de 10480 de lei cu titlu de dobândă de întârziere 21 august 2014-06 iulie 2016. Respectiv, a solicitat încasarea dobânzii de întârziere pentru perioada 07 iulie 2016 - 23 aprilie 2018.

Prin hotărârea din 16 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, s-a respins integral ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL împotriva Primăriei comunei Ghidighici cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 08 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL și s-a menținut hotărârea din 16 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, redând conținutul prevederilor art. 602 alin.(1), art. 619 alin.(1), (2) Cod civil, în redacția în vigoare până la 01 martie 2019, art. 254 alin. (1), art. 255, art.394 Cod de procedură civilă, art. 24 alin.(1) Cod de executare, a relevat că hotărârea judecătorească cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere pentru perioada 21 august 2014 – 06 iulie 2016 a devenit definitivă la 08 iunie 2017.

Corespunzător, reclamantul nu este în drept să pretindă dobânzi de întârziere pentru perioada de după 08 iunie 2017. Or, începând cu această dată, creditorul este în drept să pretindă dobânzi de întârziere a executării, în conformitate cu art. 24 alin. (1) din Codul de executare.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, odată cu devenirea definitivă a hotărârii judecătorești, creditorul dispune de pârghii legale pentru executarea silită a hotărârii. Din acest motiv nu mai pot fi pretinse dobânzi de întârziere pentru neexecutarea obligației pecuniare, această pretenție fiind lipsită de suport legal.

În ceea ce privește dobânda de întârziere pentru perioada de până la devenirea definitivă a hotărârii judecătorești și anume 07 iulie 2016 – 08 iunie 2017, instanța de apel a reținut dispozițiile art. 372 alin. (3) din Codul de procedură civilă și a arătat

că pretenția cu privire la încasarea dobânzii de întârziere pentru perioada menționată urma a fi înaintată instanței de apel care a soluționat litigiul anterior. Astfel, instanța de apel a apreciat că acțiunea este neîntemeiată, iar instanța de fond corect a hotărât respingerea acesteia.

La 23 decembrie 2019, ÎCS „Premier Energy” SRL, reprezentată de avocatul Ruslan Costăș, a declarat recurs împotriva deciziei din 08 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată în totalitate, încasarea sumei de 7015,51 de lei cu titlu de dobândă de întârziere pentru perioada 07 iulie 2016-04 aprilie 2018, a cheltuielilor de judecată în mărime de 607,50 de lei, constituite din taxa de stat în sumă de 270 de lei achitată în instanța de fond, taxa de stat în sumă de 202,50 de lei, pentru examinarea apelului, taxa de stat în sumă de 135 de lei, pentru examinarea recursului.

În motivarea recursului s-a invocat că instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat normele de drept material care urmau a fi aplicate și anume art. 619 Cod civil.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimatului conform scrisorii de însoțire datate cu 13 martie 2020 (f.d.139) și a fost recepționată la 17 martie 2020, conform avizului de recepție (f.d.140).

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 08 octombrie 2019, iar ÎCS „Premier Energy” SRL, reprezentată de avocatul Ruslan Costăș, a declarat recurs la 23 decembrie 2019.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale participanților la proces la 18 octombrie 2019, conform scrisorii de însoțire (f.d.123). Din textul recursului se distinge recepționarea deciziei de către partea recurentă la 23 octombrie 2019. Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de ÎCS „Premier Energy” SRL, reprezentată de avocatul Ruslan Costăș, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎCS „Premier Energy” SRL, reprezentată de avocatul Ruslan Costăș, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de ÎCS „Premier Energy” SRL, reprezentată de avocatul Ruslan Costăș.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Premier Energy” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Ruslan Costaș, împotriva deciziei din 08 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău. Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat